

ارزیابی صفات مورفو فیزیولوژیکی و فیتو شیمیایی اکوتیپ‌های مختلف مریم‌گلی پرساچه (*Salvia multicaulis* Vahl.) استان همدان

فروزان صالحی^۱, حسین آرویی^{۲*}, حسنعلی نقدی‌بادی^۳, سیدحسین نعمتی^۴, مجید تولیت ابوالحسنی^۳

- ۱- دانشجوی دکتری علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران
۲- دانشیار، گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران
۳- مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاد دانشگاهی، کرج، ایران
۴- استادیار، گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران
* آدرس مکاتبه: مشهد، میدان آزادی، پرdis دانشگاه کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، کد پستی: ۹۱۷۷۹۴۸۹۴۴
تلفن: ۰۵۱۳۸۷۹۵۶۲۰، نمایش: ۰۵۱۳۸۷۸۷۴۳۰
پست الکترونیک: aroiee@ferdowsi.um.ac.ir

تاریخ تصویب: ۹۶/۸/۲۳

تاریخ دریافت: ۹۶/۳/۱۳

چکیده

مقدمه: مریم‌گلی پرساچه (*Salvia multicaulis* Vahl.) گیاه دارویی متعلق به تیره نعناعیان (Lamiaceae) می‌باشد که در طب سنتی و بومی کاربرد گسترده‌ای دارد.

هدف: این پژوهش به منظور ارزیابی صفات مورفو فیزیولوژیکی، میزان اسانس و محتوای فنل و فلاونوئیدی اکوتیپ‌های گیاه مریم‌گلی پرساچه در مناطق مختلف استان همدان به اجرا درآمد.

روش بررسی: در این تحقیق، ۱۱ اکوتیپ گیاه مریم‌گلی پرساچه از مناطق مختلف استان همدان در بهار ۱۳۹۵ در مرحله گلدهی کامل جمع‌آوری و از لحاظ مورفو فیزیولوژیکی و فیتو شیمیایی مورد ارزیابی قرار گرفتند. گروه‌بندی اکوتیپ‌ها بر اساس صفات مورفو فیزیولوژیکی و فیتو شیمیایی از طریق تجزیه خوش‌های و همبستگی صفات کمی نیز به روش پیرسون انجام شد.

نتایج: نتایج به دست آمده بین اکوتیپ‌های مورد بررسی نشان داد که میزان اسانس با ارتفاع گیاه، طول گل آذین، وزن خشک شاخه گل دهنده و عملکرد اسانس همبستگی مثبت معنی دار داشت. عملکرد اسانس علاوه بر خصوصیات فوق با طول نهنج، وزن تر و خشک گل و وزن خشک بوته نیز همبستگی معنی داری داشت. بیشترین میزان وزن خشک سرشاخه گل دار مربوط به اکوتیپ لشکردر، بیشترین میزان وزن خشک گل مربوط به اکوتیپ غرب همدان و بیشترین میزان وزن خشک بوته مربوط به اکوتیپ یلفان بود. بیشترین میزان اسانس مربوط به اکوتیپ‌های غرب همدان و لشکردر بود. همچنین اکوتیپ وهنان، بیشترین میزان فنل و فلاونوئید را داشت. بر اساس نتایج تجزیه خوش‌های، ۱۱ اکوتیپ در ۲ گروه جداگانه قرار گرفتند.

نتیجه گیری: ارزیابی صفات مورفو فیزیولوژی و فیتو شیمیایی نشان داد که بین اکوتیپ‌های مورد مطالعه از نظر مورفو فیزیولوژیکی و فیتو شیمیایی تنوع قابل ملاحظه‌ای وجود دارد.

گل واژگان: مریم‌گلی پرساچه، اسانس، اکوتیپ، صفات مورفو فیزیولوژیکی، میزان فنل و فلاونوئید

مقدمه

جدایی جمعیت‌های مختلف یک گونه برای یافتن صفات مطلوب به منظور تولید بیشتر امری ضروری در اصلاح گیاهان می‌باشدند [۱۳]. تأثیر عوامل محیطی بر تولید مواد مؤثره دارویی مسأله بسیار پیچیده‌ای است و این عوامل از جمله نور، آب و هوا، خشکی محیط، ارتفاع از سطح دریا، عوامل خاک و ... می‌توانند بر مقدار کل ماده مؤثره، اجزای انسانس و بیوماس تولیدی گیاه تأثیرگذارند [۱۴] بنابراین کمیت و کیفیت یک گیاه در رویشگاه‌های مختلف و بین جمعیت‌های مختلف متغیر است [۱۵].

سعادت‌جو و همکاران (۱۳۹۴) با ارزیابی تنوع مورفولوژیکی و میزان انسانس اکوتیپ‌های مختلف مریم گلی پرساقد (Salvia multicaulis Vahl.) در جنوب غرب ایران نشان دادند که بیشترین میزان انسانس از اکوتیپ میرآباد - شهرستان شهرکرد و به میزان ۰/۵۱ درصد و کمترین میزان از منطقه جونقان از اکوتیپ شهرستان فارسان و به میزان ۰/۱۷ درصد به دست آمد. در مورد صفات مورفولوژیکی نیز بیشترین ارتفاع گیاه، طول و عرض برگ و طول نهنج مربوط به اکوتیپ جونقان - شهرستان شهرکرد بود، اکوتیپ گردنه رخ - شهرستان شهرکرد بیشترین اندازه طول گلبرگ، قطر نهنج و طول خامه را داشت و اکوتیپ فرج شهر - شهرستان شهرکرد بیشترین طول دمگل را داشت [۱۶].

فتاحی و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی، اکوتیپ‌های مختلف مریم گلی اصفهانی (Salvia reuterana Biess.) را از نظر صفات مورفولوژیک و میزان انسانس در رویشگاه‌های مختلف استان سمنان، تهران، البرز و قم بررسی و گزارش کردند گیاهان جمعیت چاشم استان سمنان، دارای مقادیر بیشتر صفاتی چون طول و عرض برگ، طول و عرض برآکته و تعداد شاخه‌های گلدار بیشتر بود؛ همچنین میزان انسانس (۰/۳۶ درصد) در گیاهان این جمعیت، بیشتر از بقیه مناطق مورد مطالعه بود [۱۷].

اسدی و همکاران (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای روی گیاه S. multicaulis میزان فنل و فلاونوئید کل آن را به ترتیب 225 ± 58 mg GAE/g dw و 266 ± 18 mg GAE/g dw نمودند [۱۸]. کرمیان و همکاران (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای روی همین گونه که از استان فارس جمع‌آوری شده بود، میزان فنل کل و فلاونوئید کل را به ترتیب $37 \pm 0/25$ و $1/12 \pm 0/12$ mg/g dw ارزیابی

جنس سالویا (Salvia L.) یکی از جنس‌های مهم تیره نعناعیان (Lamiaceae) است که دارای حدود ۹۰۰ گونه در جهان و بیش از ۷۰ گونه در ایران می‌باشد که از بین آنها گونه آن، اندمیک و انحصاری ایران هستند [۲، ۱]. گیاهان این جنس دارای اسانس می‌باشند و خاصیت مدر، ضد تعرق، آرام-بخش، ضد نفخ و کاهش دهنده قند خون، نیرودهنده و مقوی معده دارند [۳]. گونه‌های سالویا دارای ترکیبات طبیعی فعال مختلفی نظیر ترپن‌وئیدها، استرتوئیدها، فلاونوئیدها و پلی‌فنل‌ها هستند [۴]. برخی از این ترکیبات مانند فنولیک اسیدها و فلاونوئیدهای موجود در این گیاهان دارای خاصیت آنتی-اکسیدانی هستند [۵] که ریسک سرطان و بیماری‌های عروقی قلب را کاهش می‌دهند [۷].

گونه Salvia multicaulis Vahl. از پراکندگی فراوانی در سراسر جهان و به طور خاص در منطقه مدیترانه برخوردار است و از جمله رویشگاه‌های طبیعی این گونه، کشور ایران می‌باشد. این گونه در مناطق مختلف استان همدان پراکنش وسیعی دارد [۸]. آب و هوای استان همدان تنوع زیادی دارد. این تنوع آب و هوایی به همراه نوع خاک، ارتفاع و سایر شرایط محیطی موجب شده تا انواع پوشش‌ها و گونه‌های متفاوت گیاهی در نقاط مختلف استان مشاهده شود [۹].

انعطاف‌پذیری ژنتیکی گونه‌های گیاهی سبب تنوع و تغییر تدریجی آنها در مناطق مختلف جغرافیایی شده و جمعیت‌های یک گونه را به وجود می‌آورد که از نظر صفات مورفوفیزیولوژیکی و بیوشیمیایی و درنهایت ژنتیکی از یکدیگر متمایزند [۱۰]. لذا جمعیت‌های وحشی یک گونه در شرایط اقلیمی و اکولوژی متفاوت از نظر مورفولوژی و ترکیبات شیمیایی ممکن است متفاوت باشند و برای استفاده اصولی و صنعتی از این گیاهان باید هویت و ماهیت آنان از نظر ویژگی‌های مختلف ژنتیکی، شیمیایی و تولیدی بررسی شود. شناسایی جمعیت‌های مختلف و گزینش افراد برتر از لحاظ این ویژگی‌ها مهم‌ترین مرحله در طی اهلی کردن این گیاهان است [۱۲، ۱۱]. ارزیابی روابط خویشاوندی ژنتیکی جمعیت‌ها و همچنین ارزیابی تنوع از نظر ژرم‌پلاسم‌های آنها از نظر قرابت و یا

گرفت. انتخاب مناطق جمع‌آوری بر اساس فلور جمزاد (Jamzad) [۲۱] و سایر گزارش‌های ارائه شده [۲۰] در زمینه پراکنش این گونه در استان همدان صورت گرفت که جمع‌آوری اکو‌تیپ‌ها بر اساس روش سیستماتیک- تصادفی انجام شد.

اندازه‌گیری صفات مورفوفیزیولوژیک

در این مطالعه، ۲۵ صفت مورفوژیولوژیک و فیتوشیمیایی مورد بررسی قرار گرفت. صفات مورفوژیولوژیک عبارت بودند از: ارتفاع بوته، قطر ساقه، طول و عرض برگ، نسبت طول به عرض برگ، طول دمبرگ، طول گل آذین، فاصله میانگره، طول و عرض برآکته، نسبت طول به عرض برآکته، طول نهنج گل، طول جام، قطر بذر، وزن تر و خشک برگ و گل و سرشاخه گلدار و وزن خشک بوته که با خطکش میلی-متری، کولسیر و ترازوی دقیق اندازه گیری شدند.

گزارش نمودند [۱۹].

با توجه به اهمیت گونه *Salvia multicaulis* در طب سنتی و عدم مستندات معتبر علمی درخصوص صفات مورفوفیزیولوژی و فیتوشیمیایی جمعیت‌های این گونه، پژوهش حاضر به منظور ارزیابی تنوع مورفوفیزیولوژیک و همچنین میزان اسانس و محتوای فنل و فلاونوئیدی این گونه در استان همدان انجام شد.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق ۱۱ اکوtyp گیاه *Salvia multicaulis* از مناطق مختلف استان همدان (شکل شماره ۱ و جدول شماره ۱) در مرحله گلدهی در بهار (از ابتدای اردیبهشت تا اوایل خردادماه) سال ۱۳۹۵ جمع‌آوری شد و به منظور شناسایی و تشخیص و تعییک این گونه از گونه‌های مشابه در هر باریوم مركز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان بررسی لازم صورت

شکل شماره ۱ - مناطق نمونه برداری گونه *S. multicaulis* در استان همدان

جدول شماره ۱ - منشأ و مشخصات جغرافیایی اکوتیپ‌های *S. multicaulis*

شماره اکوتیپ	نام منطقه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ارتفاع
۱	فخرآباد	۳۴° ۴۷'	۴۸° ۲۷'	۲۰۱۷
۲	گاماسیاب	۳۴° ۰۲'	۴۸° ۲۲'	۱۸۹۴
۳	ماوی علیا	۳۴° ۴۵'	۴۷° ۰۴'	۱۸۰۳
۴	گردنه اسدآباد	۳۴° ۴۹'	۴۸° ۱۰'	۲۲۳۲
۵	وهنان	۳۴° ۴۸'	۴۸° ۱۷'	۲۱۹۹
۶	لشکردر	۳۴° ۱۴'	۴۸° ۰۶'	۱۸۸۵
۷	غرب همدان	۳۴° ۰۵'	۴۸° ۱۲'	۲۰۲۵
۸	گیان	۳۴° ۰۸'	۴۸° ۱۳'	۱۸۱۰
۹	یلغان	۳۴° ۴۶'	۴۸° ۲۷'	۲۰۳۰
۱۰	گنجنامه ۱	۳۴° ۴۶'	۴۸° ۲۷	۲۱۰۰
۱۱	گنجنامه ۲	۳۴° ۴۶'	۴۸° ۲۷'	۲۳۵۰

اندازه‌گیری محتوای تام فنلی و فلاونوئیدی

جهت بررسی محتوای تام فنلی از روش کیم (Kim) و همکاران (۲۰۰۳) و خلیقی سیگارودی و همکاران (۲۰۱۲) استفاده شد. غلاظت‌های مختلف از گالیک اسید (استاندارد)، عصاره گیاه و آب مقطر (شاهد) در سه تکرار تهیه شد و به آنها آب مقطر، معرف Folin-ciocalteu و سدیم کربنات اضافه شد. بعد از ۹۰ دقیقه جذب نمونه‌ها در برابر شاهد، توسط اسپکتروفوتومتر در طول موج ۷۵۰ نانومتر اندازه‌گیری شد. درنهایت محتوای تام فنلی گیاه بر حسب مقدار معادل اسید گالیک (میلی گرم) در عصاره محاسبه شد [۲۴، ۲۵].

برای بررسی محتوای تام فلاونوئیدی از روش خلیقی سیگارودی و همکاران (۲۰۱۲) و یو (Yoo) و همکاران (۲۰۰۸) استفاده شد. غلاظت‌های مختلف از روتین (استاندارد)، عصاره و آب مقطر (شاهد) در سه تکرار تهیه شد و به آنها به ترتیب سدیم نیتریت، آلومینیوم کلرید و سود اضافه شد. سپس جذب محلول صورتی رنگ در برابر شاهد توسط اسپکتروفوتومتر در طول موج ۵۱۰ نانومتر اندازه‌گیری شد. درنهایت محتوای تام فلاونوئیدی گیاه بر حسب مقدار معادل روتین (میلی گرم) در عصاره محاسبه شد [۲۶].

استخراج انسانس

نمونه‌های گیاهی پس از جمع‌آوری در مرحله گلدهی کامل در سایه و در دمای حدود ۲۵–۳۰ درجه سانتی‌گراد خشک شدند. سپس تا زمان اندازه‌گیری صفات فیتوشیمیایی در پاکت کاغذی در آزمایشگاه با دمای 22 ± 3 درجه سانتی‌گراد و دور از نور خورشید نگهداری شدند. برای انسانس‌گیری از نمونه‌ها، مقدار ۵۰ گرم پیکر رویشی (اندام هوایی) را آسیاب کرده و سپس به روش تقطیر با آب و با استفاده از دستگاه کلونجر به مدت ۳ ساعت انسانس‌گیری انجام شد [۲۲]. آبگیری نمونه‌ها با استفاده از سولفات سدیم صورت گرفت. درصد انسانس به صورت حجمی/ وزنی تعیین شد.

عصاره‌گیری

ابتدا نمونه خشک شده گیاه شامل برگ‌ها، ساقه‌ها و گل‌ها بوسیله دستگاه آسیاب، خرد شد و به منظور عصاره‌گیری از روش ازکان (Ozkan) و همکاران (۲۰۰۷) استفاده شد. به این صورت که مقدار ۱۰ گرم از پودر گیاه با ۱۰۰ میلی لیتر متانول، به مدت ۲ ساعت توسط دستگاه اولتراسونیک عصاره‌گیری شد [۲۳].

تجزیه داده‌ها

جام گل، طول نهنج، وزن تر و خشک برگ و اندام هوایی بوته، وزن تر گل و همچنین درصد و عملکرد اسانس و محتوای فلز و فلاونوئید، تفاوت معنی‌داری داشتند ($P \leq 0.01$). همچنین در صفات قطر ساقه، طول دمبرگ، طول گل آذین و وزن خشک گل بین جمعیت‌ها تفاوت معنی‌داری ($P \leq 0.05$) مشاهده شد (جدول شماره ۲).

مقایسه میانگین‌های صفات نشان داد بیشترین میزان ارتفاع گیاه مربوط به اکوتیپ لشکردر بود که با سایر اکوتیپ‌ها بجز اکوتیپ‌های گنجنامه ۲۱۰۰ و ۲۳۰۰ متر، فخرآباد و وهنابن ارتفاع معنی‌داری نداشت و کمترین آن مربوط به منطقه گنجنامه با ارتفاع ۲۱۰۰ متر بود. همچنین بیشترین مقدار قطر ساقه مربوط به اکوتیپ‌های لشکردر، وهنابن، یلغان، غرب، اسدآباد، گنجنامه ۲۳۰۰ متر بود و کمترین مقدار قطر ساقه در اکوتیپ گنجنامه ۲۱۰۰ مشاهده شد (جدول شماره ۳).

تجزیه داده‌ها در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی با پنج تکرار (شامل ۱۱ اکوتیپ) انجام شد. تجزیه داده‌ها با استفاده از PROC GLM در نرم‌افزار آماری SAS (9.2) انجام شد و میانگین‌ها به طور جداگانه توسط آزمون کمترین تفاوت معنی‌دار (LSD (Least Significant Differences)) در سطح احتمال ۰.۰۵ مورد مقایسه قرار گرفتند، گروه‌بندی (تجزیه خوشه‌ای) جمعیت‌ها بر اساس صفات مورفو‌فیزیولوژیکی و فیتوشیمیایی به روش وارد (WARD) و همبستگی بین صفات (کمی) نیز به روش پیرسون بواسیله نرم‌افزار SAS انجام شد.

نتایج

نتایج نشان داد که اکوتیپ‌ها از نظر صفات ارتفاع بوته، طول و عرض برگ، طول و عرض برآکته و نسبت آنها، طول

جدول شماره ۲ – تجزیه واریانس صفات مورفو‌فیزیولوژیکی و میزان اسانس اکوتیپ‌های *S. multicaulis*

متغیرات	منابع	درجه آزادی	ارتفاع بوته	طول ساقه	عرض برگ	نسبت طول برگ	طول دمبرگ	طول گل آذین	وزن تر برگ	وزن خشک گیاه	قطر قطب
اکوتیپ	۰/۰۳ns	۵۵/۷۲*	۱۶۹/۰۵*	۰/۲۰ns	۴۴/۶۵**	۱۳۹/۲۱**	۰/۴۶*	۹۵/۷۲**	۱۰		
خطا	۰/۰۲۲	۲۱/۵۵۳	۶۵/۳۵۴	۰/۱۲۹	۶/۶۴۵	۱۸/۷۴۵	۰/۱۷۹	۲۶/۰۲۶	۴۴		
CV	۵/۴	۲۶/۳	۲۸/۵	۲۳/۷	۱۴/۹	۱۶/۹	۱۸/۶	۱۶/۵			

ادامه جدول ۲

متغیرات	منابع	درجه آزادی	عرض برآکته	طول برآکته	نسبت طول برآکته	طول جام گل	طول میانگره	طول برگ	وزن تر برگ	وزن خشک گیاه	قطر قطب
اکوتیپ	۰/۰۰۲**	۰/۰۱۸**	۵۵/۴۴ns	۱۲/۷۳**	۳۴/۵۱**	۰/۲۲**	۲۲/۸۰**	۱۷/۰۵**	۱۰		
خطا	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۲	۴۵/۶۳۶	۴۰/۰۴۵	۸/۶۷۲	۰/۰۷۰	۳/۱۰۲	۳/۴۹۰	۴۴		
CV	۵۲/۳	۳۴/۴	۲۶/۲	۱۷/۳	۱۷/۵	۲۹/۴	۱۷/۸	۲۱/۲			

ادامه جدول ۲

متغیرات	منابع	درجه آزادی	وزن تر گل	وزن خشک گل	وزن خشک سرشاخه گلدار	وزن خشک سرشاخه گلدار	وزن تر گل	وزن خشک گل	وزن تر بوته	درصد اسانس	عملکرد اسانس	میزان فلز	میزان میزان
اکوتیپ	۸۶۰۵/۷۵**	۱۳۳۰/۷۹**	۳۸۰/۹۵**	۱/۱۷**	۶۱/۶۶**	۰/۲۷ns	۲/۱۴ns	۰/۰۰۳*	۰/۰۸**	۱۰			
خطا	۶۸/۳	۱۱/۰۸	۳/۷۱	۰/۰۱۱	۰/۹۲	۰/۱۷۳	۲/۴۷۲	۰/۰۰۱	۰/۰۲۷	۴۴			
CV	۲/۴	۱/۶	۱۰/۸	۹/۴	۶/۱	۴۴	۴۱/۶	۴۱/۶	۴۱/۶	۴۰/۳			

* و ** به ترتیب عدم معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد ns.

S. multicaulis گونه میانگین صفات مورفوژنیکولوژیکی و میزان انسانس بجدول شماره ۳ — مقایسه میانگین صفات مورفوژنیکی و میزان انسانس

در هر ردهٔ میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک، تفاوت اماری معنی‌داری در سطح اماری در صد نزاره.

بیشترین میزان وزن خشک بوته را اکوتیپ یلغان داشت. بیشترین میزان انسانس از اکوتیپ‌های لشکردر و غرب همدان و به میزان ۲۰۲ درصد به دست آمد، میزان انسانس اکوتیپ ماوی علیا به میزان ۱/۴ درصد و بعد از آن اکوتیپ‌های مناطق گنجنامه ۲۱۰۰ متر، فخرآباد، یلغان، اسدآباد و گیان و درنهایت اکوتیپ‌های گاماسیاب، گنجنامه ۲۳۰۰ متر و وهنан دارای کمترین میزان انسانس و به ترتیب ۰/۷ و ۰/۶ درصد بودند. اکوتیپ غرب همدان و بعد از آن، اکوتیپ لشکردر دارای عملکرد انسانس بالاتری نسبت به سایر اکوتیپ‌ها بودند. منطقه وهنان بیشترین میزان فتل و فلاونوئید را داشت و کمترین میزان فتل مربوط به منطقه گیان بود و منطقه لشکردر، کمترین میزان فلاونوئید را داشت. به طور کلی، بازده انسانس در اکوتیپ غرب همدان و لشکردر به طور معنی‌داری از بقیه اکوتیپ‌ها بیشتر بود ولی عملکرد انسانس فقط در اکوتیپ غرب همدان بیشتر از بقیه بود، میزان فتل و فلاونوئید در اکوتیپ وهنان به طور معنی‌داری از بقیه بیشتر بود.

بررسی مقادیر ضرایب همبستگی صفات کمی (جدول شماره ۴) نشان می‌دهد که میزان انسانس در گونه مورد مطالعه با صفات ارتفاع گیاه، طول گل آذین، وزن خشک سرشاخه گلدار و عملکرد انسانس، همبستگی مثبت معنی‌داری داشت. همچنین عملکرد انسانس علاوه بر صفات فوق، با صفات طول نهنج، وزن تر و خشک گل و وزن خشک بوته نیز همبستگی مثبت معنی‌داری داشت و همچنین ارتفاع گیاه با برخی از صفات مهم مانند صفات قطر ساقه، طول برگ، عرض برگ، طول دمبرگ، طول گل آذین، طول نهنج، وزن تر و خشک سرشاخه گلدار، وزن تر برگ، وزن خشک گل همبستگی معنی‌داری داشت. طول برگ با صفات طول دمبرگ، عرض برگ، طول و عرض برakte، وزن خشک و تر برگ و میزان فلاونوئید همبستگی معنی‌داری را نشان داد. همچنین میزان فتل گیاه با وزن خشک گل و میزان فلاونوئید با طول برگ و طول برakte همبستگی مثبت معنی‌داری داشت.

بیشترین میزان طول برگ مربوط به منطقه گاماسیاب و عرض برگ مربوط به اکوتیپ اسدآباد بود ولی از لحاظ نسبت طول به عرض برگ بین اکوتیپ‌ها تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. اکوتیپ لشکردر از لحاظ طول دمبرگ دارای بیشترین میزان بود و از نظر طول گل آذین، منطقه یلغان دارای بیشترین مقدار بود. اکوتیپ گاماسیاب دارای بیشترین طول و عرض برakte بود و از نظر نسبت این دو صفت، منطقه یلغان دارای بیشترین مقدار بود. اکوتیپ یلغان در صفت طول جام گل دارای بیشترین میزان و اکوتیپ‌های گنجنامه ۲۱۰۰ متر و گاماسیاب دارای کمترین مقدار بودند. در صفت طول نهنج اکوتیپ لشکردر، بیشترین مقدار این صفت را داشت و اکوتیپ‌های گنجنامه ۲۱۰۰ متر و اسدآباد دارای کمترین مقادیر بودند. از نظر فاصله میانگره بین اکوتیپ‌ها تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. بیشترین میزان قطر بذر مربوط به اکوتیپ اسدآباد بود و اکوتیپ لشکردر دارای کمترین قطر بذر بود. از نظر میزان وزن تر سرشاخه گلدار بین اکوتیپ‌ها تفاوت معنی‌داری وجود نداشت و بیشترین وزن خشک آن مربوط به اکوتیپ لشکردر بود که با سایر اکوتیپ‌ها به جز گنجنامه ۲۱۰۰ متر، تفاوت معنی‌داری نداشت. بیشترین میزان وزن تر برگ مربوط به اکوتیپ‌های گیان و گاماسیاب بود که با اکوتیپ منطقه لشکردر تفاوت معنی‌داری نداشت و کمترین میزان مربوط به اکوتیپ‌های گنجنامه ۲۱۰۰ و ۲۳۰۰ متر، فخرآباد، یلغان و وهنان بود. بیشترین وزن تر گل مربوط به اکوتیپ‌های فخرآباد و یلغان بود که با اکوتیپ‌های غرب، اسدآباد، وهنان، لشکردر، ماوی علیا، گنجنامه ۲۱۰۰ و ۲۳۰۰ متر تفاوت معنی‌داری نداشت و کمترین میزان این صفت مربوط به اکوتیپ منطقه گاماسیاب بود. اکوتیپ غرب از نظر وزن خشک گل دارای بیشترین میزان بود که با اکوتیپ‌های یلغان، فخرآباد، لشکردر، وهنان، گنجنامه ۲۳۰۰ متر، اسدآباد و ماوی علیا تفاوت معنی‌داری نداشتند و اکوتیپ‌های گاماسیاب، گنجنامه ۲۱۰۰ متر و گیان دارای کمترین میزان وزن خشک گل بودند.

جدول شماره ۴ - ضرایب همیگنین یعنی صفات مورفوفیزیولوژیکی و فتوشیپسیالی

پارامتر	ارتفاع بوته	قطر ساقه	طول برگ	عرض برگ	نسبت طول به عرض برگ	طول گل آذین	قطر پذر	طول برآکنه	عرض برآکنه	طول جام	نسبت طول به عرض برآکنه
ازنچان بوته	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
قطر ساقه	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
طول برگ	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
عرض برگ	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
نسبت طول به عرض برگ	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
طول دمبرگ	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
طول کل آذین	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
قطربند	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
طول برآکنه	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
عرض برآکنه	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵
طول جام	۱	۰,۵۴**	۰,۱۹۳۵	۰,۷۹**	۰,۶۸**	-۰,۰۰۲۷۳۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵	-۰,۰۷۸۵

بحث

این مطالعه ۱۱ منطقه با شرایط اکولوژیکی مختلف مورد بررسی قرار گرفت، بنابراین تفاوت در میزان و عملکرد انسانس علاوه بر ژنتیک می‌تواند ناشی از تفاوت‌های اکولوژیکی باشد. بررسی‌های فیتوشیمیابی نشان داده است که گونه‌های سالولیا عمدها در پلی‌فنل‌ها و فلاونوئیدها غنی هستند که در خصوصیات آنتی‌اکسیدانی آنها نمایان می‌شود [۳۲]. در این پژوهش میزان فنل در اکوتیپ‌های گونه *S. multicaulis* از $169/10 \pm 3/01$ تا $229/60 \pm 3/22$ میلی‌گرم گالیک اسید بر گرم عصاره و فلاونوئید از $30/61 \pm 4/93$ تا $180/50 \pm 4/93$ میلی‌گرم روتین بر گرم عصاره، در مناطق مختلف متغیر بود. در این مطالعه رویشگاه و همان دارای بالاترین محتوای فنل و فلاونوئید بود. به طور کلی محتوای ترکیبات فنلی و فلاونوئیدی، دارای تنوع وسیعی بین اکوتیپ‌ها بود. عوامل متعددی می‌تواند بر میزان ترکیبات فنلی تأثیرگذار باشد که نمونه گیاهی (نوع گونه، جمعیت، اندام مورد استفاده، مرحله نمو) و شرایط محیطی گیاه (نوع خاک، شرایط اقلیمی، تنش‌ها) از آن جمله می‌باشند [۳۳]. گوهری و همکاران (۲۰۱۱) با بررسی فعالیت آنتی‌اکسیدانی برشی از گیاهان دارویی و تعدادی از گونه‌های خانواده نعناعیان گزارش کردند که ترکیبات شیمیابی موجود در عصاره‌ها بسته به منطقه جغرافیایی، نوع بافت و زمان برداشت گیاه متفاوت است [۳۴].

ضرایب همبستگی صفات

برای بررسی روابط جمعیت‌های مختلف می‌توان از فاکتورهای مورفو لولوژیکی و فیتوشیمیابی استفاده کرد. صفات مورفو لولوژیکی متأثر از شرایط اقلیمی و ژنتیک هستند در برشی موارد وجود همبستگی بین صفات مورفو لولوژیکی و صفات فیتوشیمیابی می‌تواند به اصلاح‌کنندگان در برنامه‌های اصلاحی کمک زیادی کند [۲۷].

در این مطالعه (جدول شماره ۴) ملاحظه می‌شود عملکرد انسانس با ارتفاع گیاه، طول گل‌آذین، وزن تر و خشک گل، وزن خشک سرشاخه گلدار، طول نهنج و وزن خشک بوته و میزان انسانس با ارتفاع گیاه، طول گل‌آذین و وزن خشک سرشاخه گلدار همبستگی مثبت معنی‌داری داشت، اما بین باقی

با توجه به صفات مورفو فیزیولوژیک و فیتوشیمیابی ارزیابی شده در این تحقیق، بین اکوتیپ‌های مورد بررسی تنوع بالای ملاحظه می‌شود و به نظر می‌رسد که عوامل مختلفی در این تنوع دخیل باشند. صفات مورفو لولوژیکی متأثر از شرایط اقلیمی و ژنتیک هستند [۲۷]. تفاوت در صفات مورفو لولوژیکی اکوتیپ‌های مختلف گونه مورد مطالعه علاوه بر ژنتیک می‌تواند ناشی از شرایط محل رویش آنها باشد. با توجه به اینکه گیاهان از مناطقی با شرایط اقلیمی متفاوت جمع‌آوری شده‌اند و اغلب شرایط اقلیمی آنها مانند میانگین بارش و دمای سالیانه، طول و عرض جغرافیایی و همچنین ارتفاع و شرایط خاکی آنها متفاوت است، لذا تأثیر عوامل محیطی بر صفات نیز متغیر خواهد بود.

متغیر بودن بازده و عملکرد انسانس در مناطق مختلف می‌تواند به دلیل تغییرات محیطی و ژنتیکی باشد. اگرچه رشد و نمو، کمیت و کیفیت مواد مؤثره در گیاهان دارویی تحت تأثیر ژنتیک است، ولی عوامل محیطی محل رویش نیز نقش عمده‌ای در این میان بازی می‌کنند، به طوری که عوامل محیطی سبب بروز تغییراتی در رشد گیاهان دارویی و همچنین کمیت مواد مؤثره آنها و به طبع میزان انسانس در این گیاهان می‌شود [۲۸]. در این پژوهش، بازده انسانس در اکوتیپ‌های گونه *S. multicaulis* از $0/6$ تا $2/03$ درصد (حجمی/ وزنی) در مناطق مختلف، متغیر بود. شهریاری و همکاران (۲۰۱۵) میزان انسانس گونه *S. multicaulis* جمع‌آوری شده از منطقه پاوه کرمانشاه را $1/5$ درصد (حجمی/ وزنی) گزارش کردند [۲۹]. همچنین سعادت‌جو و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی روی چند اکوتیپ *S. multicaulis* چهارمحال بختیاری بازده انسانس این گونه را از $0/51$ تا $0/17$ درصد در مناطق مختلف، گزارش کردند [۱۶]. در برشی مطالعات دیگر نیز میزان انسانس این گونه $0/38$ و $0/4$ درصد گزارش شده است [۳۱، ۳۰]. در این مطالعه رویشگاه‌های لشکردر و غرب همدان با میزان انسانس $2/02$ درصد و همچنین رویشگاه غرب همدان با بالاترین میزان عملکرد انسانس و بعد از آن لشکردر به عنوان بهترین مناطق از نظر درصد و عملکرد انسانس در بین سایر رویشگاه‌ها بودند. در در

فیتوشیمیایی به روش وارد (Ward) صورت گرفت. دندروگرام به دست آمده از تجزیه خوشه‌ای تمامی صفات در جمعیت‌های جمع‌آوری شده، در شکل شماره ۲ آمده است.

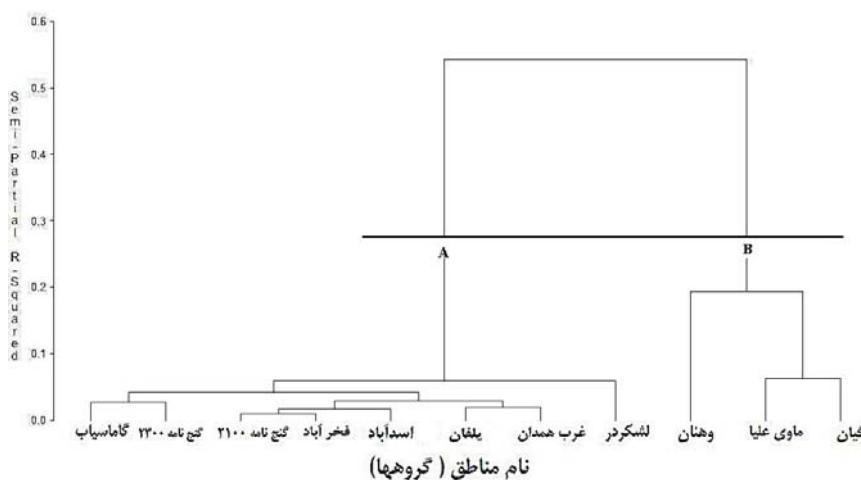
بر اساس آنالیز دندروگرام، اکوتیپ‌های مطالعه شده به ۲ گروه اصلی تقسیم‌بندی شدند، اکوتیپ‌های گاماسیاب، گنجانه ۲۱۰۰ و ۲۳۰۰ متر، فخرآباد، یلغان، اسدآباد، غرب همدان و لشکردر در گروه A و اکوتیپ‌های وهنان، ماوی علیا و گیان در گروه B قرار گرفتند. قرار گرفتن اکوتیپ‌ها در یک گروه نشان‌دهنده یکنواختی بیشتر در اکوتیپ‌های آن گروه نسبت به سایر جمعیت‌ها است. از طرفی قرار گرفتن اکوتیپ‌ها در ۲ گروه جداگانه می‌تواند به دلیل تنوع جمعیت‌ها از نظر ژنتیکی و شرایط محیطی محل جمع‌آوری آنها باشد.

در این آزمایش گروه‌بندی اکوتیپ‌ها بر اساس ارزیابی صفات مورفو‌فیزیولوژی و فیتوشیمیایی با پراکنش جغرافیایی آنها مطابقت نداشت. ریاضی و همکاران (۱۳۹۴) نیز گزارش کردند که تنوع صفات فیتوشیمیایی و پراکنش جغرافیایی جمعیت‌های گل راعی با توجه به اینکه جمعیت‌هایی با منشأ جغرافیایی یکسان در گروه‌های مختلفی قرار گرفتند از الگوی معنی‌داری پیروی نمی‌کند [۳۵].

صفات مورفو‌فیزیولوژیکی و عملکرد و میزان اسانس هیچ‌گونه همبستگی معنی‌داری مشاهده نشد. فتاحی و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی گزارش کردند، بازده اسانس همبستگی معنی‌دار مثبتی با ارتفاع گیاه و طول شاخه‌های فرعی در گونه *S. reuterana* داشته است، همچنین صفاتی مانند طول برگ با طول دمبرگ، و طول و عرض برگ به ارتفاع گیاه، و ارتفاع گیاه نیز با طول محور گل آذین و طول و قطر نهنج دارای همبستگی می‌باشند [۱۷]. سعادت‌جو و همکاران (۱۳۹۴) با ارزیابی تنوع اکوتیپ‌های مختلف گونه‌های سالویا شامل *S. multicaulis* و *S. reuterana*, *S. virgata*, *S. syriaca* در جنوب غرب ایران نشان دادند که فقط در گونه *S. reuterana* میزان اسانس با برخی فاکتورهای مورفو‌فیزیکی شامل ارتفاع گیاه، طول گلبرگ، طول کاسبیرگ و طول دمگل همبستگی مثبت معنی‌داری دارد، اما در سایر گونه‌ها بین میزان اسانس و صفات مورفو‌فیزیکی مطالعه شده هیچ‌گونه همبستگی مشاهده نشد [۱۶].

تجزیه خوشه‌ای

گروه‌بندی ۱۱ اکوتیپ مورد مطالعه از گونه *S. multicaulis* بر اساس صفات مورفو‌فیزیولوژیک

شکل شماره ۲ - تجزیه خوشه‌ای اکوتیپ‌های سالویای مطالعه شده بر اساس روش Ward

نتیجه‌گیری

اکوتیپ‌های اسدآباد، وهنان و ماوی علیا که از نظر جغرافیایی مجاور این اکوتیپ به شمار می‌آمدند چنین نتایجی را نشان ندادند. همچنین اکوتیپ وهنان دارای بیشترین محتوای فنل و فلاونوئید بود که با اکوتیپ‌های مجاور آن از جمله غرب همدان، اسدآباد و ماوی علیا تفاوت معنی‌داری داشت. از این مشاهدات می‌توان چنین نتیجه گرفت که عوامل ژنتیکی ممکن است بیش از عوامل محیطی و اقلیمی بر صفات فیتوشیمیایی مؤثر بوده باشد. با این وجود برای نتیجه‌گیری قطعی نیاز به انجام مطالعات بیشتری می‌باشد. با توجه به آنکه لازمه اصلاح و اهلی‌سازی تنوع می‌باشد، لذا با گزینش بهترین ژنتیپ با در نظر گرفتن صفات مطلوب می‌توان به کشت و زراعی کردن این گیاه در ایران برسیم.

به طور کلی نتایج نشان داد که اکوتیپ‌های مریم‌گلی پرساچه (*Salvia multicaulis* Vahl.) جمع‌آوری شده از استان همدان دارای تنوع وسیعی می‌باشند که این امر علاوه بر ژنتیک متفاوت اکوتیپ‌ها می‌تواند مربوط به شرایط اکولوژیکی محل رویش آنها نیز باشد. اکوتیپ یلغان علی‌رغم داشتن بیشترین مقدار وزن خشک در بوته و میزان بالایی از برخی صفات مورد اندازه‌گیری، از نظر عملکرد انسانس به عنوان اکوتیپ برتر شناخته نشد که به علت درصد انسانس کمتر آن نسبت به اکوتیپ‌های غرب همدان و لشکرکرد بود که ممکن است متأثر از ژنتیک و شرایط اقلیمی محل رویش باشد. بیشترین میزان و عملکرد انسانس مربوط به اکوتیپ غرب همدان بود که در جنوب غرب همدان رویش دارد. از طرفی

منابع

1. Hedge IC. Notes on some cultivated species of *Salvia*. *The Journal of the Royal Horticultural Society* 1960; 85: 451-45.
2. Mozaffarian V. A dictionary of Iranian Plant Names. Farhang Moaser Press. Tehran. 1996. (In Persian)
3. Mohammehhosseini M, Pazoki A and Akhlaghi H. Chemical composition of the essential oils from flowers, stems, and roots of *Salvia multicaulis* growing wild in Iran. *Chemistry of Natural Compounds* 2008; 44: 127-128.
4. Shirota O, Nagamatsu K and Sekita S. Neoclerodane diterpenes from the hallucinogenic Sage *Salvia divinorum*. *J. Nat. Prod.* 2006; 69: 1782-1786.
5. Canadianovic-Brunet JM, Djilas SM, Cetkovic GS and Tumbas VT. Free-radical scavenging activity of wormwood (*Artemisia absinthium* L.) extracts. *J. Sci. Food Agric.* 2005; 85: 265-272.
6. Oboh G, Raddatz H and Henle T. Antioxidant properties of polar and non-polar extracts of some tropical green leafy vegetables. *J. Sci. Food. Agric.* 2008; 88: 2486-2492.
7. Zee JA, Carmichael L, Codère D, Poirier D and Fournier M. Effect of storage conditions on the stability of vitamin C in various fruits and vegetables produced and consumed in Quebec. *J. Food Comp. Anal.* 1991; 4: 77-86.
8. Ghahreman A. Plant Systematics: Cormophytes of Iran. Vol. 4. Markaz-e Nashr-e Daneshgahi. Tehran. Iran. 1994, pp: 332-365.
9. Statistical center of Iran. Statistical yearbook of Hamedan province. Chapter 1. 2012.
10. Nemeth E and Bernath J. Biological activities of yarrow species (*Achillea spp.*). *Current Pharmaceutical Design* 2008; 14: 3151-3167.
11. Bernath J. Strategies and recent achievements in selection of medicinal and aromatic plants. Proc. Int. Cont. on MAP. *Acta Horticulture* 2002; p: 576.
12. Nemeth E. Needs, problems and achivments of introduction of wild growing medicinal plants in to the agriculture. First Conference on Medicinal and Aromatic Plants of Southeast European Countries and VI Meeting "Days of Medicinal Plants" Arandjelovac. 2000, 29. IL-1.

- 13.** Kharazian N. Taxonomy and Morphology of *Salvia spinosa* L. of Iran. *Taxonomy and Biosystematic J.* 2009; 1: 9-20.
- 14.** Omidbaigi R. Production and Processing of Medicinal Plants. Vol. 3. Astan-e Ghods-e Razavi Publication. Mashhad. Iran. 2000, p: 397. (In Persian)
- 15.** Omidbaigi R. Production and Processing of Medicinal Plants. Vol. 2. Tarrahan-e Nashr Publication. Iran. 1997, p: 424. (In Persian)
- 16.** Saadatjoo B, Mohammadkhani A, Saeidi K and Shirmardi H. The evaluation of morphological and essential oil content diversity of different *Salvia* species in western south of Iran. *Journal of Applied Crop Breeding*. 2015; 3 (1): 125-135.
- 17.** Fatahi B, Nazeri V and Kalantari S. Evaluation of different ecotypes of *Salvia reuterana* Bioss. In Iran. *Journal of Crop Production and Processing* 2014; 4 (11): 133-148.
- 18.** Asadi S, Ahmadiani A, Esmaeili M, Sonbli A, Ansari N and Khodagholi F. In vitro antioxidant activities and an investigation of neuroprotection by six *Salvia* species from Iran: A comparative study. *Food Chem. Toxicol.* 2010; 48: 1341 - 1349.
- 19.** Karamian R, Asadbegy M and Pakzad R. Essential oil compositions and in vitro antioxidant and antibacterial activities of the methanol extracts of two *Salvia* species (Lamiaceae) from Iran. *International Journal of Agriculture and Crop Sciences* 2013; 1171-1182.
- 20.** Jamzad Z. Flora of Iran: Lamiaceae. Research Institute of Forests and Rangelands. Tehran. 2012, p: 1074.
- 21.** Rechinger KH. Flora Iranica. No.150. Graz: Akademisch Druck-u.Verlagsanstal. 1982, p: 417.
- 22.** British pharmacopoeia. Vol. 2. London. HMSO. 1988, pp: A137-A138.
- 23.** Ozkan G, Sagdic O, Ekici L, Ozturk I and Ozcan MM. Phenolic compounds of *Origanum sspyleum* L. extract, and its antioxidant and antibacterial activities. *J. Food Lipids* 2007; 14: 157 -69.
- 24.** Kim DO, Jeong SW and Lee CY. Antioxidant capacity of phenolic phytochemicals from various cultivars of plums. *Food Chem.* 2003; 81: 321-6.
- 25.** Khalighi-Sigaroodi F, Ahvazi M, Yazdani D and Kashefi M. Cytotoxicity and antioxidant activity of five plant species of Solanaceae family from Iran. *J. Medicinal Plants* 2012; 11 (43): 41-53.
- 26.** Yoo KM, Lee CH, Lee H, Moon B and Lee CY. Relative antioxidant and cytoprotective activities of common herbs. *Food Chem.* 2008; 106: 929-36.
- 27.** Mirza M and Sefidkon F. Essential oil composition of two *Salvia* species from Iran, *Salvia nemorosa* L. and *Salvia reuterana* Boiss. *Flavour and Fragrance J.* 1999; 14: 230-232.
- 28.** Omidbaigi R. Production and Processing of Medicinal Plants. Vol. 1. Behnashr Publication. Iran. 2005, p: 347. (In Persian)
- 29.** Shahriari S, Shabani G and Tahvilian R. Essential oil of *Salvia multicaulis* Vahl. Growing wild in Paveh district (Iran). *Jordan Journal of Agricultural Sciences* 2015; 11 (3): 641-647.
- 30.** Sudarmono O and Hiroshi O. Genetic differentiations among the populations of *Salvia japonica* (Lamiaceae) and its related species. *Journal of Biosciences* 2008; 15 (1): 18-26.
- 31.** Bagci E and Kocak A. Essential oil composition of the aerial parts of two *Salvia* L. (*S. multicaulis* Vahl. Enum and *S. tricochlada* Bentham) species from east Anatolian region (TURKEY). *International Journal of Science and Technol.* 2008; 3: 13-18.
- 32.** Bozin B, Mimica-Dukic N, Samoilik I and Jovin E. Antimicrobial and antioxidant properties of rosemary and sage (*Rosmarinus officinalis* L. and *Salvia officinalis* L. Lamiaceae) essential oils. *J. Agric. Food Chem.* 2007; 55: 7879-7885.
- 33.** Moraes de souza RA, Oldoni TLC, Regitano D, Arce MAB and Alencar SM. Antioxidant activity and phenolic composition of herbal infusions consumed in Brazil. *Ciencia Tecnologia de Alimentos* 2008; 6 (1): 7-41.

34. Gohari AR, Hajimehdipoor H, Saeidnia S, Ajani Y and Hadjiakhoondi A. Antioxidant activity of some medicinal species using FRAP assay. *Medicinal Plants* 2011; 10: 54-60.

35. Riazi A, Majnoun Hosseini N, Naghdi Badi H,

Naghavi MR and Rezazadeh Sh. Phytochemical characteristics evaluation of 25 *Hypericum perforatum* L. populations in Iran's natural habitats. *J. Medicinal Plants* 2015; 1 (31): 63-80.

Evaluation of Morphophysiological and Phytochemical Traits of Different Ecotypes of *Salvia multicaulis* Vahl. in Hamedan Province, Iran

Salehi F (Ph.D. student)¹, Arouiee H (Ph.D.)^{1*}, Naghdi Badi H (Ph.D.)², Nemati SH (Ph.D.)¹, Tolyat Abulhassani SM (Ph.D.)²

1- Horticultural Sciences Department, Agriculture Faculty, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

2- Medicinal Plants Research Centre, Institute of Medicinal Plants, ACECR, Karaj, Iran

*Corresponding author: Horticultural Sciences Department, Agriculture Faculty, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

Tel: +98-51-38795620, Fax: +98-51-38787430

E-mail: aroiee@ferdowsi.um.ac.ir

Abstract

Background: *Salvia multicaulis* Vahl. a medicinal plant belonging to the Lamiaceae family, has an extensive application in native and traditional medicine.

Objective: This research was conducted to investigate diversity of morphophysiological traits and content of essential oil, phenol and flavonoid of *Salvia multicaulis* ecotypes in different districts of Hamedan province, Iran.

Methods: In this study, 11 ecotypes of *Salvia multicaulis* were collected from different districts of Hamedan Province at the full flowering stage in spring 2016 and were evaluated for their morphophysiological and phytochemical characteristics. The classification of ecotypes was done on the basis of phytochemical and morphophysiological traits by cluster analysis and correlations among quantitative traits was also conducted by Pearson method.

Results: Result showed that the essential oil content had positive significant correlation with plant height, inflorescence length, dry matter of flowering branche and essential oil yield. Also there was a positive significant correlation between essential oil yield with receptacle length, flower fresh and dry matter and plant dry matter. The highest dry weight of flowering branch and flower was related to ecotypes of Lashkardar and west of Hamedan, respectively. The maximum plant dry weight was belong to Yefan ecotype. The most essential oil content was related to Lashkardar and west of Hamedan ecotypes. Also, the highest content of phenol and flavonoid related to Vehnan ecotype. According to the cluster analysis, 11 ecotypes were divided into two groups.

Conclusion: The evaluation of morphophysiological and phytochemical traits showed that there was a considerable variation among different ecotypes of *Salvia multicaulis* in respect of morphophysiological and phytochemical characteristics.

Keywords: *Salvia multicaulis* Vahl., Essential oil, Ecotype, Morphophysiological traits, Phenol and flavonoid content

